

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/31059 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 16 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 augustus 2007 is aan appellante een maatregel van ophouding voor verhoor opgelegd.

Bij uitspraak van 16 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Bij brief van 30 augustus 2007 heeft appellante een nader stuk ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), voor zover thans van belang, staat in afwijking van artikel 37, eerste lid, van de Wet op de Raad van State, geen hoger beroep open tegen een uitspraak van de rechtbank of de voorzieningenrechter van de rechtbank over een besluit of handeling op grond van hoofdstuk 4 van de Vw 2000.

2.2. Het door appellante ingestelde beroep is een beroep in de zin van artikel 93, eerste lid, van de Vw 2000, in samenhang gelezen met artikel 8:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht, gericht tegen de ophouding als bedoeld in het in hoofdstuk 4 van de Vw 2000 opgenomen artikel 50. De uitspraak van de rechtbank van 16 augustus 2007 is gedaan op dit beroep en is derhalve een uitspraak, als bedoeld in artikel 84, aanhef en onder a, van de Vw 2000.

Anders dan appellante betoogt, volgt uit artikel 69, derde lid, in samenhang gelezen met de artikelen 93, 94 en 95, van de Vw 2000, niet dat hoger beroep kan worden ingesteld tegen voormelde uitspraak, nu artikel 94 van de Vw 2000 slechts ziet op het beroep tegen een besluit tot oplegging van een vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in de artikelen 6, 58 en 59 van die wet.

2.3. De Afdeling is kennelijk onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

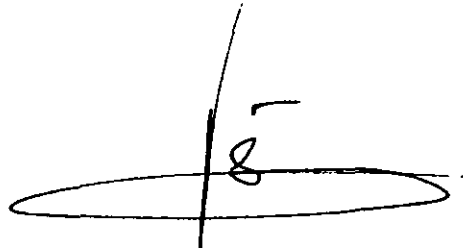
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2007

53-551.

Verzonden: 11 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

+31302233649

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAGZittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 07/31059 VRONTN

uitspraak op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 50, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) van de enkelvoudige kamer d.d. 16 augustus 2007

inzake

geboren op van Nederlandse
nationaliteit, in het beroepsschrift aangeduid als
eiseres,
gemachtigde: mr. drs. J. Hemelaar, advocaat te Leiden,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

gemachtigde: R.L.F. Zandbelt, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Verweerder heeft op 3 augustus 2007 om 18.00 uur aan eiseres de maatregel van ophouding ex artikel 50, tweede lid, van de Vw opgelegd. Eiseres heeft hiertegen op 3 augustus 2007 beroep ingesteld en daarbij verzocht om schadevergoeding.

1.2 Verweerder heeft op 3 augustus 2007 omstreeks 20.55 uur de maatregel van ophouding opgeheven omdat eiseres haar Nederlandse nationaliteit heeft aangetoond.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 13 augustus 2007. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat nu verweerder reeds tijdens haar strafrechtelijk voortraject haar Nederlandse nationaliteit had achterhaald, zij nooit op grond van de Vreemdelingenwet 2000 mocht worden opgehouden. De maatregel is derhalve onrechtmatig opgelegd.

2.2 Verweerder heeft ter zitting aangevoerd dat tijdens het strafrechtelijk voortraject een dactyloscopisch onderzoek heeft plaatsgevonden. Dat onderzoek heeft weliswaar een aantal persoonsgegevens opgeleverd, echter eiseres weigerde deze gegevens te bevestigen. Eiseres is vervolgens opgehouden omdat de vreemdelingenpolitie middels een foto wilde nagaan of die gegevens inderdaad van eiseres zijn. Eerst tijdens de ophouding is gebleken dat eiseres over de Nederlandse nationaliteit beschikt en is de maatregel opgeheven.

2.3 De rechtbank treedt direct in de vraag of eiseres belang heeft bij een inhoudelijke

zaaknummer: AWB 07/31059 VRONTN

blad 2

beoordeling van het beroep.

2.4 Ter zitting heeft eiseres aangevoerd dat het belang in deze procedure in beginsel gelegen is in het verzoek om schadevergoeding. Hieraan heeft eiseres toegevoegd dat de schadevergoeding nihil zal zijn aangezien de eerste dag bij het bepalen van deze vergoeding niet wordt meeberekend. Het belang is dan ook gelegen in de omstandigheid dat eiseres in de toekomst verschoond wil worden van dit soort tegen haar gerichte acties. Dit moet middels een uitspraak van de rechtbank vastgelegd worden, aldus eiseres.

2.5 De rechtbank is met inachtneming van het vorenstaande van oordeel dat eiseres geen concreet en actueel belang heeft bij het door haar ingestelde beroep. Het door haar in rechtsoverweging 2.4 genoemde belang betreft een toekomstige onzekere gebeurtenis en acht de rechtbank onvoldoende om een procesbelang aan te nemen. Het beroep is dan ook niet-onvankelijk.

2.6 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep niet-onvankelijk;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.G.T.H. Engelberts, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 16 augustus 2007, in tegenwoordigheid van mr. A. Bouteibi, als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op:

16 AUG. 2007

Rechtsmiddel

Ingevolge artikel 95 van de Vw juncto artikel 84, onder a, van de Vw staat tegen deze uitspraak geen hoger beroep open.

De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenkamer
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Ad Astra Advocaten

Mr. J. Hemelaar
Korte Mare 14
Postbus 304
2300 AH Leiden

Tel. 071 523 60 80
Fax 071 528 45 00

VOORUIT PER TELEFAX: 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
21 AUG 2007	
ZAAKNR. 200705974	
AAN:	VJ
BEHANDELD:	BAR:

6035-A

Leiden, 21 augustus 2007

Inzake: 070803 I
Uw kenmerk:
Rolnummer aangevallen uitspraak: AWB 07/31059
Ref.nr: 1070718 JH/

(bij correspondentie of telefonisch contact s.v.p. altijd dit nummer vermelden!)

Geachte heer of mevrouw,

Bijgaand treft u aan een hoger beroepsschrift, gericht tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Utrecht, d.d. 16 augustus 2007, met het verzoek dit in behandeling te nemen.

Hoogachtend,

J. Hemelaar

**AAN DE AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
VAN DE RAAD VAN STATE
TE 'S-GRAVENHAGE**

Ad Astra Advocaten

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
21 AUG 2007	
ZAAKNR. 200705974	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Mr. J. Hemelaar
Korte Mare 14
Postbus 304
2300 AH Leiden

Tel. 071 523 60 80
Fax 071 528 45 00

Geeft erbij te kennen;

alias te dezer zake domicilie kiezende te Leiden aan de Korte Mare 14 (postbus 304, 2300 AH Leiden) ten kantore van Ad Astra Advocaten, van wie advocaat **mr. J. Hemelaar** in deze als gemachtigde optreedt en bepaaldelijk gevolmachtigd is om het onderhavig hoger beroep in te stellen.

1. Appellante is geboren op te Nederland en is in het bezit van de nationaliteit van dat land.
2. Appellante is op 3 augustus 2007 vreemdelingrechtelijk opgehouden, hoewel haar naam reeds bekend was, en tevens bekend was (op grond van een dactyloscopische treffer) dat zij Nederlandse is en rechtmatig verblijf heeft. Op dezelfde datum heeft appellante beroep ingesteld tegen deze maatregel. De Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Utrecht heeft het beroep niet-ontvankelijk verklaard op 16 augustus 2007. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd als Productie.
3. Appellante kan zich met deze beslissing niet verenigen, weshalve zij in hoger beroep komt bij Uw Afdeling.
4. Appellante wenst de volgende grieven tegen de aangevallen uitspraak aan te voeren.

Grief I: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: "Ter zitting heeft eiseres aangevoerd dat het belang in deze procedure in beginsel gelegen is in het verzoek om schadevergoeding. Hieraan heeft eiseres toegevoegd dat de schadevergoeding nihil zal zijn aangezien de eerste dag bij het bepalen van deze vergoeding niet wordt meeberekend. Het belang is dan ook gelegen in de omstandigheid dat eiseres in de toekomst verschoond wil worden van dit soort tegen haar gerichte acties. Dit moet middels een uitspraak van de rechtbank vastgelegd worden, aldus eiseres.

De Rechtbank is met inachtneming van het vorenstaande van oordeel dat eiseres geen concreet en actueel belang heeft bij het door haar ingestelde beroep. Het door haar in rechtsoverweging 2.4 genoemde belang betreft een toekomstige onzekere gebeurtenis en acht de Rechtbank onvoldoende om een procesbelang aan te nemen. Het beroep is dan ook niet-ontvankelijk. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de Rechtbank niet gebleken.

De rechtbank verklaart het beroep niet-ontvankelijk; wijst het verzoek om schadevergoeding af."

Toelichting:

5. Appellante is in beroep gekomen van het besluit ex artikel 93 Vw om haar vreemdelingsrechtelijk op te houden. Zij heeft dit beroep ingesteld op een moment dat zij van haar vrijheid beroofd werd gehouden, hoewel daartoe geen gronden waren. Immers er was geen redelijk vermoeden van illegaal verblijf, nu de politie in het strafrechtelijk traject reeds middels dactyloscopische vergelijking had vastgesteld, dat zij Nederlandse was.
6. Pas nadat het beroep was ingesteld en de raadsman van appellante na telefonisch contact met de politie onderweg was om haar te bezoeken op het politiebureau te Utrecht heeft verweerder appellante in vrijheid gesteld.
7. Appellante meent, dat deze omstandigheden moeten leiden tot de conclusie, dat zij terecht en niet zonder grond beroep heeft ingesteld. Tevens geldt, dat ten tijde van het instellen van het beroep een duidelijk procesbelang aanwezig was, namelijk het terugkrijgen van haar vrijheid. Dat dit laatste belang niet meer bestond ten tijde van de behandeling van het beroep kan naar de mening van appellante niet zonder meer betekenen, dat het beroep daarom niet-ontvankelijk is. Naar haar mening dient de ontvankelijkheid mede te worden beoordeeld naar de feiten en omstandigheden zoals zij waren op het moment van het instellen van het beroep.

8. Immers, ook andersom geldt, dat indien ten tijde van het instellen van het beroep er nog geen vreemdelingrechtelijke maatregel was opgelegd (bijvoorbeeld omdat de advocaat dacht dat dit zo als was, terwijl het gesprek van de VD met de vreemdeling in werkelijkheid nog plaats vond tijdens de laatste dagen van de strafrechtelijke detentie); dan geldt het feit dat de vreemdeling zich inmiddels wél in bewaring bevindt óók niet zonder meer voldoende om het beroep ontvankelijk te doen zijn. Indien indiening-zonder-maatregel bij detentie-tijdens-behandeling negatieve gevolgen voor de ontvankelijkheid kan hebben, dan dient het omgekeerde een omgekeerd resultaat te hebben. Indiening-bij-maatregel bij vrijheid-bij-behandeling zou dan dus een ontvankelijk beroep opleveren. Het is immers niet redelijk indien de vreemdeling *altijd* aan het kortste eind trekt.
9. Daarbij komt, dat zelfs als de Rechtbank had kunnen komen tot het oordeel, dat er weinig belang meer is na de vrijlating, dan toch de kosten die gemaakt zijn, niet zonder zin en zonder reden gemaakt zijn. Immers, de indiening van het beroep viel vóór de invrijheidstelling. En de behandeling ter zitting is een logisch vervolg daarop. Een proceskostenveroordeling ten laste van verweerder was derhalve op zijn plaats geweest.
10. Appellant meent verder, dat onvoldoende gewicht is toegekend aan het inhoudelijk belang waarop zij ter zitting heeft gewezen. Bijgevoegd wordt een artikel uit het Algemeen Dagblad van 16 augustus 2007, waarin in de slotregels te lezen valt, dat verweerder van de hele actie niets geleerd heeft. De woordvoerder van de politie te Utrecht, verklaart, dat het feit dat een Nederlandse ten onrechte heeft vastgezet voor haar geen reden vormt om het in de toekomst anders te doen.
11. Appellante heeft er onder deze omstandigheden (welke zij reeds uit de houding van de politie in de aanloop naar de behandeling ter zitting van haar beroep bespeurd had) wel degelijk belang bij een uitspraak over de rechtmatigheid te verkrijgen.
12. Zij weet inderdaad, dat de schadevergoeding welke de habeas Corpus rechter pleegt op te leggen indien daarom in een vreemdingenrechtelijke zaak wordt verzocht op nihil wordt gesteld, als de invrijheidstelling valt op dezelfde dag als de vrijheidsbeneming. Dat neemt echter niet weg, dat een uitspraak over de rechtmatigheid van de actie van de politie een belangrijk element kan zijn in een procedure voor een zuiver schadebesluit of een klachtenprocedure. Net zoals de Afdeling

bestuursrecht volhoudt, dat pas als de strafrechter is geoordeeld over de onrechtmatigheid van een strafrechtelijke detentie, de vreemdelingrechter daaraan consequenties kan verbinden, zo is het denkbaar dat de vreemdelingenrechter eerst een uitspraak zal moeten doen over de rechtmatigheid van de toepassing van artikel 50 Vw jegens appellante, voordat een andere rechter daaraan strafrechtelijke of civiele of wellicht ook bestuursrechtelijke consequenties kan verbinden. De schadevergoedingkwestie levert dus wel degelijk een belang op, óók als die in deze procedure op nihil wordt gesteld.

13. Dat zij overigens slechts een onzekere, toekomstige gebeurtenis vreest, is gelet op de uitlatingen van de politie, en ook op het gedrag dat in haar geval heeft plaats gevonden niet zo onzeker als het wel lijkt. Immers, zou de uitspraak in dezen inderdaad komen te luiden, dat appellante niet-ontvankelijk is in haar beroep, dan wordt daarmee aan de politie een signaal gegeven, dat men haar bij herhaling en naar believen telkens zou kunnen oppakken en ophouden, inits men dit maar vreemdelingrechtelijk doet en de invrijheidstelling plaats vindt binnen 6 uur na aankomst op het bureau. Appellante is politiek bewust en wil in vrijheid haar mening kunnen uitdragen. In de onderhavige zaak was zij aanwezig bij een demonstratie waarbij zij een spandoek droeg. Er stond geen onvertogen woord op het spandoek, maar de enkele aanwezigheid van appellante ter plaatse heeft haar toch een dag van haar leven in vrijheid gekost. Pas 's avonds laat is zij in vrijheid gesteld, en wel in Utrecht, waar zij niet was opgepakt, en waar haar vervoermiddel naar huis niet stond. Zou appellante niet-ontvankelijk zijn, dan kan de politie haar te allen tijde klaarblijkelijk ongestraft van A naar B brengen en haar een deel van de dag vastgehouden. Met een overbrenging naar bureau kan dat overigens langer duren dan 6 uur. Appellante meent, dat als zij niet ontvankelijk zou zijn in haar protest hiertegen, er een gat in de rechtsbescherming is ontstaan, waar niet alleen zij, maar in ieder geval ook zij gedupeerd van is.

14. Daar komt bij, dat het EVRM voorschrijft dat er een *effective remedy* mogelijk is tegen inbreuken van de overheid op de fundamentele rechten van de mens, inclusief een beroep op de rechter.

15. De wetgever heeft daarvoor in artikel 93 e.v. van de Vreemdelingenwet een procedure in het leven geroepen als het gaat om de ophouding ex artikel 50 Vw, welke direct beroep op de rechter openstelt. Indien nu het oordeel zou luiden, dat bij gebreke aan een procesbelang (wegens het niet kunnen toekennen van schadevergoeding volgens de regels die de Rechtbank zelf heeft opgesteld)

een dergelijk beroep niet-ontvankelijk is, dan geldt dit in beginsel voor alle beroepen tegen een besluit als bedoeld in artikel 93 jo 50 Vw. Immers, gelet op de duur van de ophouding zal deze in vrijwel alle gevallen niet zo lang duren dat er schadevergoeding uit zou kunnen volgen. Alsdan is er geen effectieve remedy. Bovendien is een dergelijke uitkomst in strijd met de bedoeling van de wetgever. Die heeft niet een procedure ontworpen waar in beginsel geen gebruik van kan worden gemaakt omdat de indiener zo goed als automatisch niet-ontvankelijk is. In de praktijk komt langdurige ophouding, d.w.z. langer dan 6 uur immers hoegenaamd niet voor.

16. Aangenomen mag worden dat de Wetgever niet een procedure in het leven heeft geroepen om alleen puur machtsmisbruik aan banden te leggen (te weten met minachting voor de wettelijke bepalingen een vreemdeling ongelimiteerd ophouden). Die situatie is immers gelijk te stellen met de situatie dat iemand volledig zonder recht en titel van zijn vrijheid wordt beroofd gehouden, en daar bestaat al een procedure bij de rechter voor. Naar de mening van appellante heeft de wetgever dus met de opening van toegang op de rechter bij ophouding bedoeld een procedure in het leven te roepen waarbij een inhoudelijk oordeel over de rechtmatigheid van die ophouding wordt gegeven, ook al duurt de ophouding niet langer dan gebruikelijk. Ook vanuit het voorkomen van willekeur en het algemeen belang dat b.v. discriminatie bij de staandehouding wordt gecorrigeerd, is het begrijpelijk, dat de wetgever deze proceduremogelijkheid geboden heeft. De uitspraak zoals zij er thans ligt staat haaks op die gedachte.

17. Appellante wenst derhalve nog immer een oordeel over de (on)rechtmatigheid van haar ophouding. Zij meent dat hier een inbreuk is gemaakt op een door het EVRM beschermd en nu de aangegeven route om die inbreuk vast te stellen en compensatie daarvoor te vragen is neergelegd bij de Rechtbank, meent zij dat de Rechtbank daarover ook had moeten oordelen.

18. Gelet op de andere uitspraken van de Rechtbank van dezelfde datum, waarmee appellante van harte instemt, en de absurditeit, dat op haar proces-verbaal van overdracht haar nationaliteit is ingevuld (*N.B. niet eens in de vorm als zou zij die zelf hebben opgegeven!*), heeft zij er alle vertrouwen in, dat bij inhoudelijke beoordeling van haar beroep, dit gegrond zal worden bevonden.

REDEN WAAROM: appellante uw Afdeling verzoekt de bestreden uitspraak van de Rechtbank te vernietigen met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure in eerste en tweede aanleg, en zelf oordelende alsnog het beroep gegrond te verklaren en zonodig in afwijking van de gewone regels voor schadevergoeding aan appellante schadevergoeding toe te kennen.

Leiden, 21 augustus 2007

Gemachtigde